

UZASADNIENIE

Decyzją ostateczną z dnia 31 października 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. ustalił J. G. wysokość emerytury i podjął jej wypłatę od 1 października 2019 r. tj. od miesiąca ,w którym zgłoszono wniosek. W treści decyzji wskazano, że emerytura została ustalona zgodnie z art.26 c ustawy emerytalnej, a do jej obliczenia przyjęto: kwotę składek zewidencjonowanych na koncie z uwzględnieniem waloryzacji w wysokości 200 508,08 zł, kwotę zwaloryzowanego kapitału początkowego w wysokości 764 229,19 zł, kwotę środków zewidencjonowanych na subkoncie z uwzględnieniem ich waloryzacji w wysokości 82 897,09 zł , średnie dalsze trwanie życia tj. 213,60 miesięcy. Wyliczona emerytura wyniosła 4 904,66 zł $[(200\ 508,08 + 764\ 229,19 + 82\ 897,09) : 213,60]$.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych wskazał ,że niniejszą decyzją doliczono wnioskodawcy składki zapisane na jego koncie ubezpieczeniowym do 31 lipca 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych zaznaczył ,że zgodnie z art.129 ust. ustawy o emeryturach i rentach z FUS , świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń nie wcześniej jednak niż od miesiąca , w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Wniosek o podjęcie wypłaty emerytury J. G. zgłosił w dniu 18 października 2019 r. , wobec czego wypłatę emerytury podjęto od października 2019 r.

/decyzja k.10 - 12 plik I akt ZUS/

W dniu 6 grudnia 2019 r. do organu rentowego wpłynęło odwołanie J. G. od ww. decyzji. W treści odwołania J. G. wskazał ,że nie zgadza się z określeniem w ww. decyzji daty wypłaty świadczenia. Skarżący podniósł ,że w momencie składania wniosku o emeryturę poinformowano go ,że wypłata emerytury nastąpi od miesiąca ,w którym dostarczy świadectwo pracy i wniosek o jej wypłatę, z wyrównaniem od dnia przyznania emerytury tj. od dnia 1 sierpnia 2019 r. J. G. wniósł o wypłatę zaległych świadczeń emerytalnych wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 1 sierpnia 2019 r. tj. świadczeń za sierpień i wrzesień 2019 r.

/odwołanie k.3/

W odpowiedzi na odwołanie pełnomocnik organu rentowego wniósł o jego oddalenie.

/odpowiedź na odwołanie k.5 – 5 odwrót

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Wnioskodawca J. G. urodził się (...)

/okoliczność bezsporna/

W dniu 20 sierpnia 2019 r. J. G. złożył wniosek o emeryturę. W treści złożonego wniosku J. G. wskazał, że nadal pozostaje w stosunku pracy z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł..

/wniosek k.1 – 3 odwrót plik I akt ZUS/

Decyzją z dnia 6 września 2019 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. przyznał J. G. emeryturę od 1 sierpnia 2019 r. tj. od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek. Zakład Ubezpieczeń Społecznych jednocześnie zaznaczył, że wypłata emerytury podlegała zawieszeniu w związku z okolicznością kontynuowania zatrudnienia przez wnioskodawcę.

/decyzja k.5 – 6 odwrót plik I akt ZUS/

W dniu 18 października 2019 r. do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wpłynął wniosek J. G. o wypłatę emerytury, począwszy od sierpnia 2019 r. Do wniosku J. G. załączył świadectwo pracy z dnia 31 lipca 2019 r., z treści którego

wynika ,że w okresie od 2 stycznia 2013 r. do 31 lipca 2019 r. był zatrudniony w (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w Ł. na stanowisku prezesa zarządu.

/wniosek k.7 plik I akt ZUS , świadectwo pracy k.9 – 9 odwrót plik I akt ZUS , zeznania wnioskodawcy min.00:18:07 – 00:25:32 rozprawy z dnia 27 sierpnia 2020 r., płyta CD k.31/

Po rozpatrzeniu powyższego wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych I Oddział w Ł. wydał zaskarżoną decyzję.

/decyzja k.10 - 12 plik I akt ZUS/

Wniosek o emeryturę zawiera pozycję dotyczącą okoliczności pozostawania w stosunku pracy. W przypadku , gdy dany wnioskodawca pomimo określenia ,że nie pozostaje w stosunku pracy, nie załączy świadectwa pracy, to wówczas organ rentowy dokonuje stosownej weryfikacji takiej informacji.

/zeznania świadka Katarzy L. min.00:02:44 – 00:17:04 rozprawy z dnia 27 sierpnia 2020 r., płyta CD k.31/

Sąd Okręgowy ustalił powyższy stan faktyczny na podstawie dokumentów znajdujących się w aktach organu rentowego oraz zgromadzonych w aktach sprawy , w oparciu o zeznania świadka oraz w niewielkim zakresie na podstawie zeznań samego wnioskodawcy. Sąd odmówił bowiem wiarygodności zeznaniom wnioskodawcy w zakresie, w jakim wskazywał ,że wypełniając wniosek o emeryturę stosował się ściśle do instrukcji pracownika przyjmującego jego wniosek. W ocenie Sądu okoliczność ,że pracownik ZUS przyjmujący określony wniosek udziela pewnych rad, czy też wskazówek, nie może wyłączać odpowiedzialności wnioskodawcy za dane ujawnione we wniosku. Skoro bowiem J. G., w złożonym w sierpniu 2019 r. wniosku wskazał ,że nadal pozostaje w stosunku pracy, co było poświadczeniem nieprawdy, a nadto nie przedstawił świadectwa pracy, to nie sposób obwiniać pracowników ZUS, tj. zarówno pracownika przyjmującego wniosek, jak również pracownika zajmującego się jego merytoryczną oceną , że nie podjęli określonych działań wyjaśniających . Podkreślić również należy ,że wnioskodawca jako osoba z wieloletnim doświadczeniem zawodowym na stanowisku zarządczym, z całą pewnością winien był dokładnie zapoznać się z treścią wniosku, przeczytać go ze zrozumieniem i wypełnić zgodnie z prawdą. Nawet, jeżeli zakładając teoretycznie, pracownik ZUS zasugerował wpisanie informacji niezgodnej z prawdą, to wnioskodawca nie powinien sugerować się taką podpowiedzią i zachować zdrowy rozsądek.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie nie zasługuje na uwzględnienie.

Wnioskodawca nie kwestionował zaskarżonej decyzji w zakresie wysokości przyznanej emerytury, a spór sprowadzał się jedynie do ustalenia terminu początkowego wypłaty świadczenia i tylko to zagadnienie było przedmiotem oceny Sądu.

Wskazać należy ,że zgodnie z art. 116 ust. 1 i 5 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. z 2020 r., poz. 53), postępowanie w sprawach świadczeń wszczyna się na podstawie wniosku zainteresowanego. Do wniosku w sprawie przyznania świadczeń powinny być dołączone dowody uzasadniające prawo do świadczeń i ich wysokości, określone w drodze rozporządzenia przez ministra właściwego do spraw zabezpieczenia społecznego.

Podkreślić należy ,że generalną zasadą wynikającą z art. 116 ust. 1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych jest wnioskowy charakter świadczeń i to w przedmiocie nabycia prawa, jak i dalszych przeliczeń świadczenia. Wyjątkami są sytuacje przewidziane w przepisach, kiedy organ rentowy wydaje decyzję z urzędu. Działania organu rentowego mogą być podejmowane w zasadzie jedynie na wniosek ubezpieczonego. Tym samym to wniosek wyznacza zakres i termin podjęcia wypłaty świadczeń.

Zgodnie z art. 129 ust. 1 cytowanej ustawy, świadczenia wypłaca się poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu.

Ustawodawca nie przewidział możliwości domagania się wypłaty świadczenia od daty jego nabycia do chwili złożenia wniosku. Świadczenia wypłaca się, poczynając od dnia powstania prawa do tych świadczeń, nie wcześniej jednak niż od miesiąca, w którym zgłoszono wniosek lub wydano decyzję z urzędu. Nie wypłaca się świadczeń z wyrównaniem za czas od nabycia do nich prawa in abstracto, bez względu na to, czy niezłożenie wniosku spowodowane było brakiem staranności w prowadzeniu własnych spraw, czy też innymi okolicznościami, w tym brakiem wiedzy. /wyrok Sądu Apelacyjnego w Łodzi z dnia 26 października 2017 r. III AUa 1642/16 LEX nr 2409339/

W ocenie Sądu, mając na względzie powyższe uregulowania, brak było podstaw do wypłaty J. G. emerytury za sierpień i wrzesień 2019 r., skoro wniosek o wypłatę świadczenia, wraz ze świadectwem pracy, złożył on dopiero w dniu 18 października 2019 r. Nie ulega także wątpliwości, że brak dołożenia należytej staranności w zakresie prawidłowego wypełnienia wniosku o emeryturę z dnia 20 sierpnia 2019 roku, obciąża J. G.. Wnioskodawca pomimo bowiem zakończenia stosunku pracy z dniem 31.07.2019 roku, poświadczył nieprawdę i wpisał, że nadal pracuje, a skoro tak, to prawidłowo zawieszono przyznane świadczenie emerytalne. W tej sytuacji nie ma podstaw do uznania, że organ rentowy wprowadził wnioskodawcę w błąd i podjęcia wypłaty od daty wcześniejszej niż wynikająca z regulacji art. 129 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Biorąc powyższe pod uwagę, Sąd Okręgowy w Łodzi, na podstawie art. 477¹⁴ § 1 k.p.c., orzekł jak sentencji.

ZARZĄDZENIE

odpis wyroku z uzasadnieniem doręczyć wnioskodawcy z pouczeniem o terminie i sposobie wniesienia apelacji do SA

S.B.